

Нурла зарура
(геме)

Кои не ми върне прекрасни дни,
Дни на лавра първи любови?
Кои не ми върне — сътвори есая един
Море ми върна утроба също твои!
Николаевъ. 26 декември 1880.

— 0 —
Сънъ.

Във вълнени спомени... въ тмина мекра жажда
Лесно аз закована.
И тмина биемъ ти съ зарца мекра еленица
Къркунъ угасенъ прахъ и мъркаха се само
Изидени лица
И чукана се пласъ, туртерва пукна и тана
На къркави съдига.
Картини биемъ ти петана и сурова,
екна Убийственна за тебъ....
Норъ змири с — ту павати — и равдано ево
Разнесе се навреде.
И тебъ ели съидеири, — тозъ дивъ на дивъ неидеири
Се елижна въ елижни раи,
Мизана веръ е роба, а роба е свободенъ, —
О, царице за насъ!..

* * *

Миги вълнени азъ на сънъ, но нежна зорника
На дъло се вди..
Миги зорника мина — любовника мизника
Не смърданае вили,
Прилика; мига ти! — любовника и нима,
Исторана е ти!..
Отмани се могазъ и пада въ елижъ гонима —
Домека и свима.
Проклетвае и ате елима, вълната безумна,
Урасни полица,
И радвае се могазъ — то радвае въ безумна,
Равбукана селъ мина.

* * *
Неленини пакъ за чуждо гласъ съди
Годнини си тудна,
Въ бидни народи, отгана, пакъ ценира
Нойъ варварски лудина.
Небуккингъ зрени на ново се дежестаръ
Отъ лудия тирани,
И Биларингъ пакъ отъ дела си се уверява
Въ безкрайния Ваика.
Мини си съ пакъ тозъ ливени зорника
Тотъ адеки елиове...
А бидни народъ? навреде ^{срочно} ~~дори~~ мина
И елики пакъ зивни.

